

til Provinskøbstæderne. I sine Overvejelser af de Fordele, Garnisonsbyerne har af Militæret, glemmer den højtærede Minister ogsaa, at der eksisterer noget, der hedder Fælleshusholdning ved Garnisonerne, den tvungne Kostforplejning. Den betyder i mangfoldige Tilfælde, at smaa næringsdrivende, der hidtil havde den Fordel at levere Varer til Garnisonen, er sat ganske ud af Spillet, idet den Komité, der ned sættes for Garnisonens Vedkommende til Indkøb af Naturalier, har fri Adgang til at købe disse Naturalier hvor som helst. Vi ser jævnlig, f. Eks. i min By, at der sluttet Akkord med Slagtere, Gartnere og andre handlende ude i Landkommunerne og andetsteds, hvorved denne Omsætning ikke i mindste Maade bringer Garnisonsbyen nogen Gevinst. Det er virkelig ogsaa et Forhold, der forrykker det Grundlag, paa hvilket den gamle Indkvarteringslovgivning hvilede. Den Gang var det saaledes, at en hel Mængde smaa næringsdrivende havde deres Eksistens i Kraft af den Garnison, der var i Byen, men det gælder i Virkeligheden slet ikke mere.

Til det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) skal jeg sige, at vi i Næstved har vort Skolevæsen ordnet saa fortræffeligt, at enhver skatteydende Borger i Byen — og de militære med — kan faa deres Børn gratis underviste, ikke alene i den almindelige Folkeskole, men ogsaa i Mellemkolen og i den kommunale Realklasse. Saaledes har vi indrettet vort Skolevæsen i Kraft af det Synspunkt, at Dækningen af Udgifterne til dette Skolevæsen opnaas paa den bedste Maade, naar Byens Indtægter tages gennem Formue- og Indkomstskat. I den Henseende er vort kommunale Skattesystem langt at foretrække for Statens med den stærkt indirekte Beskatning, og det har det Partis Repræsentant i Byraadet, som det ærede Medlem tilhører, selv været med til at gennemføre, hvad jeg glæder mig over. Vi har gennemført Almenskoleloven efter dens Aand, at der skulde være lige Adgang for enhver Borger i Byen i saa Henseende, men vi er da nødsagede til at byde de militære samme Goder som alle andre, uanset at de ikke i væsentlig Grad bidrager til dette udmærkede Skolevæsens Opretholdelse.

Det ærede Medlem talte om, at der er mange Underofficerer i hans Valgkreds, der er kede af at være i Hæren og har søgt hans Bistand til at opnaa andre Stillinger. Jeg kan godt forstaa, at det er Tilfældet, ikke mindst i Fredericia,

thi naar Underofficererne behandles, saaledes som vi hørte forleden under Debatten om den Lund-Larsenske Sag, kan jeg godt forstaa, at de ikke holder af at være i den Stad. Men det gælder vistnok overhovedet, at overordentlig mange Underofficerer søger andre Stillinger, fordi de ikke uden Grund er misfornøjede med Avancementsforholdene og den Til sidesættelse, de jævnlig er Genstand for. Selve den Maade, hvorpaa Oversergenter forfremmes til Stabssergenter, skaber megen Bitterhed. I den By, jeg er fra, har vi nylig set, hvorledes Chefen, Generalinspektøren for Rytteriet, egenmægtigt forhindrede, at to veltjente Oversergenter blev Stabssergenter. Der blev sendt en ung Mand derned som Stabssergent, han var tilmed syg, men han fungerede i flere Maaneder, omendskønt han næsten aldrig var i Tjenesten og havde Orlov i lang Tid. Han havde sin Chefs Bevaagenhed og kom derfor derned, medens de gamle veltjente Mænd tilsidesattes. Det er da ikke saa underligt, at de siger: Vi har kun eet Liv at sælge til Militæretaten og vil have Lov til, naar der byder sig noget bedre andetsteds, at tage det. Disse Forhold burde det ærede Medlem være med til at reformere paa, og vi kan udmærket godt gennemføre dette Lovforslag, uden at det ærede Medlem behøver at være bange for, at de Underofficerer, der plejer at stemme for ham, ikke skulde vedblive at gøre det ogsaa efter Lovens Vedtagelse.

Det ærede Medlem sagde, at jeg først havde interesseret mig for denne Sag, efter at der var oprettet nye Garnisoner paa Sjælland. Det er ikke sandt. Jeg har her i Tinget, længe før der toges nogen som helst Bestemmelse om den nye Garnisonsordning, rejst Krav om den Reform, det foreliggende Lovforslag tilsigter. Jeg har krævet, at de militære Befalingsmænd i Henseende til kommunal Beskatning skulde ligestilles med alle andre Skatteborgere, og jeg beder ærede Medlemmer erindre, at Købstadforeningen, hvori mit Parti ikke er Flertal, med alle Stemmer mod 2 har vedtaget en indtrængende Opfordring til Rigsdagen om at gennemføre netop det Lovforslag, der her ligger paa Tingets Bord. Her har altsaa Repræsentanter for alle politiske Partier udtalt deres uforbeholdne Tilslutning til den Tanke, der er nedlagt i det foreliggende Lovforslag, og jeg begriber derfor ikke, at det ærede Medlem kan indtage den Stilling, han gør, idet han i Dag vel sagtens er optraadt som Ordfører for det Parti, han tilhører.

Det ærede Medlem sluttede med at